

ΕΤΟΣ 66ον

2 Δεκεμβρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3418)

«ΑΠΟΚΑΛΥΨΟΝ ΤΟΥΣ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ΜΟΥ»

Ἡ θεραπεία τοῦ τυφλοῦ στήν Ἱερικῶ εἶναι τό τελευταῖο θαῦμα, πού τοποθετεῖ ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς πρῖν ἀπό τήν εἴσοδο τοῦ Χριστοῦ στήν Ἱεροσόλυμα καί τήν πορεία του πρὸς τό Πάθος. Καί ἴσως δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ὁ ὑμνωδός βάζει στό στόμα τοῦ Χριστοῦ τό πικρό παράπονο, πού ἀρχίζει μέ τά λόγια: «Λαός μου, τί ἐποίησά σοι ἢ τί σοι παρηνώχησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα...· τί ἐποίησά σοι καί τί μοι ἀνταπέδωκας;».

Ἡ στερεά τροφή τοῦ πόνου

Γιά τήν τυφλή, φτωχή καί ἀχάριστη ἀνθρωπότητα σταυρώθηκε ὁ Χριστός. Γι' αὐτό ἤρθε· γιά νά τή φωτίσει μέ τό φῶς του καί νά τήν πλουτίσει μέ τόν ἀνεξάντλητο πλοῦτο τῶν χαρισμάτων του. Μόνο πού αὐτές τίς δωρεές δέν τίς ἐπέβαλε στους ἀνθρώπους. Δέν μπορείς νά ἐπιβάλλεις κάτι σέ κάποιον πού καμαρώνει ὅτι «εἶναι πλοῦσιος καί δέν ἔχει ἀνάγκη κανέναν», ἔστω κι ἂν στήν πραγματικότητα «εἶναι ταλαίπωρος καί ἐλεεινός καί πτωχός καί τυφλός». Μόνο συμβουλή μπορείς νά τοῦ δώσεις «νά βάλει στά μάτια του κολλήριο, γιά νά δεῖ» (Ἀποκ. 3,17-18).

Τέτοιο κολλήριο φαίνεται πῶς χρησιμοποίησε ὁ τυφλός τῆς Ἱερικοῦς, γιατί ἐνδιαφερόταν νά μάθει τόν νόμο τοῦ Θεοῦ καί τά λόγια τῶν προφητῶν. Ἔτσι ἦταν ἀπαλλαγμένος ἀπό ψευδεῖς αὐτάρκειες καί κομπασμούς, κάτι βέβαια πού δέν συμβαίνει ὑποχρεωτικά μέ ὅλους τοὺς ἀναγκεμένους. Ὅσο καί νά φαίνεται παράξενο, δέν εἶναι σπάνιο, οἱ δοκιμασίες νά φέρνουν ἔπαρση καί νά ὀδηγοῦν σέ αὐθάδεια καί ἀλαζονεία· κάποτε καί βλασφημία. Ἡ στερεά τροφή τοῦ πόνου τά ὑγιή «στομάχια» τά τρέφει, ἐνῶ στά ἄρρωστα προκαλεῖ ἐμετό.

Ἵγιές «στομάχι» σίγουρα εἶχε καί ὁ τυφλός τῆς σημερινῆς περικοπῆς. Εἶχε ἀφήσει τόν πόνο νά τόν θρέψει καί νά τόν ὠριμάσει σέ τέτοιο «μέτρον ἡλικίας», ὥστε πληροφορούμενος γιά τῆ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καί τά θαύμα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη΄ 35–43)

Ἡ πίστη στὸν Θεό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχῶ, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο, τί εἶη τοῦτο; Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπέτιμων αὐτῷ, ἵνα σωπῆσθαι αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με. Σταθείς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων· Τί σοι θέλεις ποιῆσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

τά του, ἀναγνώρισε στὸ πρόσωπό του τὸν Μεσσία. Γι' αὐτό, ὅταν ἄκουσε ὅτι περνάει ἀπὸ τὸν δρόμο ὅπου καθόταν ἐπαιτώντας, ἄρχισε νὰ φωνάζει: «Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με».

Ἀνάγκη συνεργασίας

Ὅμως οἱ φωνές του ἐνοχλοῦν τὸ πλῆθος. Δέν ἐπιτρέπεται ἓνας, πού ἡ ἰουδαϊκὴ κοινωρία τὸν θεωροῦσε μὴ καθαρὸ, νὰ τοὺς ἀναστατώνει. Τοὺς ἐλέγχει καὶ ἡ αἴσθησις ὅτι ὁ ἀπόβλητος τυφλὸς –ἀντίθετα μὲ τοὺς περισσότερους– βλέπει στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ τὸν Μεσσία. Ἐνῶ αὐτοὶ τοῦ εἶπαν ἀπλῶς ὅτι περνάει «ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος», ἐκεῖνος τὸν φωνάζει «υἱὸ τοῦ Δαυῖδ». Ὅλοι ἤξεραν ὅτι ὁ Μεσσίας θὰ ἦταν ἀπὸ τὴ γενιά τοῦ Δαβὶδ· ἀλλὰ δέν εἶχαν ὅλοι πεισθεῖ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Χριστός· μερικοὶ δέν ἤθελαν οὕτε νὰ τὸ ἀκούσουν. Πάντως ὅλους τοὺς ἐνοχλοῦν οἱ φωνές τοῦ τυφλοῦ· γι' αὐτὸ τὸν ἐπιτιμοῦν νὰ σωπάσει. Ἐκεῖνος ὅμως τοὺς ἀγνοεῖ καὶ ἀρχίζει νὰ φωνάζει περισσότερο.

Ἡ σταθερὴ καὶ θερμὴ του πίστη συγκινεῖ τὸν Χριστό· ζηταί νὰ τὸν φέρουν κοντά του. Καὶ γιὰ νὰ καταλάβει ὁ ὄχλος ὅτι ἀπὸ Αὐτόν δέν ζητιανεύει χρήματα, ἀλλὰ τὸ φῶς του, τὸν ρωτᾷ: «Τί θέλεις νὰ σοῦ κάνω;» «Νὰ ἀναβλέψω», ἀπαντᾷ ὁ τυφλός. Καὶ ὁ Χριστὸς τὸν θεραπεύει μὲ τὸν ἐξουσιαστικὸ του λόγον «ἀνάβλεψον» καὶ τὸν προβάλλει ἐπαιτώντας τὴν πίστη του: «Ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε».

Ἡ σωτηρία τοῦ τυφλοῦ δέν εἶναι μόνο ἡ θεραπεία τῶν σωματικῶν του ματιῶν. «Ἀπὸ διπλὴ τυφλότητα τὸν ἐλευθέρωσε ὁ Χριστός», τονίζει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας· «τὴν σωματικὴν καὶ τὴν εἰς νοῦν καὶ καρδίαν». Καὶ ἡ μὲν θεραπεία τῆς σωματικῆς τυφλότητας εἶναι ἀποκλειστικὰ δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ἡ θεραπεία ὅμως τῆς ψυχικῆς τυφλότητας ἀπαιτεῖ καὶ τὴν ἐλεύθερη συνεργα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, καθὼς ἐπλησίαζε εἰς τὴν Ἱερικῶν, ἓνας τυφλὸς ἐκαθότανε κοντὰ εἰς τὸν δρόμον καὶ ζητιάνευε. Ὅταν ἄκουσε νὰ περνᾷ πολὺς κόσμος, ἐρώτησε τί συμβαίνει. Τοῦ εἶπαν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει. Τότε φώναξε, “Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ Δαυῖδ, ἐλέησέ με”. Ἐκεῖνοι πού προηγουῖντο, τὸν ἐπέπλητταν διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ’ αὐτὸς ἐφώναζε πολὺ περισσότερον, “Υἱέ τοῦ Δαυῖδ, ἐλέησέ με”. Ὁ Ἰησοῦς ἐσταμάτησε καὶ διέταξε νὰ τοῦ τὸν φέρουν. Ὅταν αὐτὸς ἐπλησίασε, τὸν ἐρώτησε, “Τί θέλεις νὰ σοῦ κάνω;”. Ἐκεῖνος δέ εἶπε, “Κύριε, θέλω νὰ σέ ξαναδῶ”. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, “Ἐανάβλεψε· ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε”. Καὶ ἀμέσως ἀπέκτησε τὸ φῶς του καὶ τὸν ἀκολουθοῦσε δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ ὁλος ὁ λαός, ὅταν τὸ εἶδε, ἐδόξασε τὸν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σία τοῦ ἀνθρώπου· πρόκειται γιὰ κόπο διαρκοῦς καθάρσεως καὶ μετανοίας, πού καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπο δεκτικὸ τοῦ θείου φωτισμοῦ. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ ὅρος «ὁ βλέπων» ἀναφερόταν στοὺς θεόπτες προφῆτες.

Γιατί ὁ βλέπων ἐνοχλεῖ;

Μόνον πού ὁ ἄνθρωπος πού βλέπει καθαρὰ τὸν Θεὸ καὶ πορεύεται κάτω ἀπὸ τὸ Φῶς του, γίνεται –ἄθελά του– ἐνοχλητικὸς γι’ αὐτοὺς πού «ἠγάπησαν μᾶλλον τὸ σκότος» καὶ ὡς «τὰ φαῦλα πράσσοντες μισοῦν τὸ φῶς» (Ἰω. 3, 19-21). Ἡ ζωὴ τοῦ «βλέποντος» ἀποτελεῖ ἔλεγχο γιὰ αὐτοὺς πού παραπατάνε στὰ σκοτάδια. Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια περιγράφεται συμβολικὰ μὲ εὐστοχο τρόπο στὸ διήγημα «Ἡ χώρα τοῦ τυφλοῦ» τοῦ Ἀμερικανοῦ λογοτέχνη Χ. Τζ. Οὐέλς: Κάποιος νεαρὸς βρῖσκει καταφύγιο σὲ μιὰ ἀπομονωμένη φυλὴ ἐκ γενετῆς τυφλῶν. Σύντομα διαπιστώνουν ὅτι οἱ συνήθειες, οἱ κινήσεις καὶ γενικότερα ἡ συμπεριφορὰ του εἶναι πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τὸν δικό τους τρόπο ζωῆς, καὶ αὐτὸ ἀρχίζει νὰ τοὺς ἐνοχλεῖ. Ἔτσι τὸν φέρνουν νὰ ἐξεταστῆ ἀπὸ τοὺς γιατροὺς τῆς φυλῆς. Ὁ γεροντότερος καὶ πιὸ σοφὸς ἀπὸ αὐτοὺς γνωματεύει ὅτι ἔχει πειραχθεῖ τὸ μυαλό του, διότι ἀρρώστησαν «αὐτὰ τὰ παράξενα πράγματα πού ἔχει στὰ βαθουλώματα τοῦ προσώπου του (τὰ μάτια του)». Καὶ προτείνει μὲ χειρουργικὴ ἐπέμβαση νὰ τὰ ἀφαιρέσουν, ὥστε νὰ γίνῃ «ἀπόλυτα ὑγιής καὶ ἀληθινὰ νομοταγὴς πολίτης».

Ὁ μῦθος ἐπανέρχεται μὲ διάφορες παραλληλαγές στὴν παγκόσμια λογοτεχνία καὶ οὐσιαστικὰ ἀποτυπώνει αὐτὸ πού διαβάζουμε στὴ Σοφία Σολωμώντος (2, 12-15): «Δύσχρηστος μᾶς εἶναι ὁ δίκαιος· ἐναντιώνεται στὰ ἔργα μᾶς· μᾶς ἐλέγχει καὶ μᾶς κατηγορεῖ ὅτι παραβαίνουμε τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ. Ἄκόμα καὶ ἡ παρουσία του μᾶς ἐνοχλεῖ».

2 Δεκεμβρίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἄββακούμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὀσίου († 251). Μυρόπης μάρτυρος (δ΄ αἰ.).
Ἰησος: β΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ἐφες. ζ΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη΄ 35-43.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Δεκεμβρίου, Ι΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Γαλ. δ΄ 22-27 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιγ΄ 10-17.

Γιά μᾶς ἄς εἶναι ὄχι μόνο χρήσιμος ὁ βλέπων καί δίκαιος, ἀλλὰ καί ἀσφαλῆς ὁδηγός μας. Μόνο ἔτσι μπορούμε νά συμπάλλουμε μέ τόν Βλέποντα προφήτη Δαβίδ: «Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καί τῶν φυλασσόντων τās ἐντολῆς σου... Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καί κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου» (Ψαλμ. 118,63.18).

Ἄρχιμ. Β. Λ.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτές τίς ἡμέρες διεξάγεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπώχων Ταμιείων. Μέ τή δική σας συνεισφορά, ὅσο μικρή ἢ μεγάλη κι ἂν εἶναι, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή της στίς ἰδιαίτερα δύσκολες σημερινές συνθῆκες.

Ἐνισχύσατε τήν προσπάθειά της. Ὅταν τά συνεργεῖα τοῦ Ἐράνου κτυπήσουν καί τή δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μέ προθυμία. Ὁ Χριστός κτυπᾷ. Πρός Αὐτόν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιά ἐκείνους πού ὁ Ἰδιος ὀνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητρ. Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ

«Ο ΚΥΡΙΟΣ ΩΦΘΗ»

Ἵ Κύριος ἐμφανίστηκε καί ὀμίλησε

(Α΄ ἔκδοση, διαστάσεις 13Χ21 ἐκ., σελ. 104)

Μιά ἐμπεριστατωμένη καί θεολογικῶς τεκμηριωμένη μελέτη γιά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στοὺς Προφήτες καί τή δράση τους κατά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἵ Ἐ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---